

TEXT 1

7. Llegiu el text en veu alta davant de les persones que examinen i, a continuació, exposeu la vostra opinió.

Que els plaers no es tornen deures

La psicòloga Patricia Ramírez donava a la ràdio un consell prou atractiu: “Menys deures i més plaers”. No és el que sembla, no és una invitació a defugir responsabilitats i tirar-te a la bona vida i prou, es refereix a evitar un vici que tenim, i és que fins i tot el que comença sent una afició, com per exemple anar a córrer, ho convertim en obsessió i deure amb una ànsia competitiva. Crec que és un dels signes del temps. L'autoexplotació, la competitivitat, aquesta necessitat de rendir, d'omplir l'agenda.

Som el que fem, de què treballem, i també a què dediquem el temps lliure, com ens divertim. I hem de tenir vida interior, aficions de moda, bona presència i activitats pautades. Tenim llibres que ens ensenyen a buscar la veritat a dins o a fora, a ser més endreçats, a triar bones companyies, a detectar gent tòxica...

No en critique l'oferta sinó la demanda. Que ens tornem obsessius, acumulatius. Que perdem l'espontaneïtat, exigits per tanta especialització i psicologització i dèria pels resultats. D'ací ve que el consell simple de “més plaers i menys deures” m'haja semblat tan atractiu. En el sentit de: fes de tant en tant el que et done la gana, perquè sí i prou, no per compartir-ho a Instagram ni formalitzar-ho com la teua nova afició oficial. Diverteix-te de manera més natural, sense manual, pensant més en tu que a impressionar els altres, sense no haver ni de fer-ne la foto. Ni tan sols explicar-ho.

Ara (adaptació)